UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia Sacra Et Hvmana Libri XVI

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. De scientiae Patroni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70090

Visual Library

tur, nec tam lucro, quàm honeſtati, & miſerorum, maximè verò pauperum vtilitatibus ſeruiat.

Ludouici XII. de Aduocatis dictũ.

Quartò; dexteritas quædam in regendis, & maturitas in conficiendis negotijs, ne quod Ludouicus XII. aiebat, quemadmodum cerdones corium dentibus, ſic lites ille diſtendat: quod miſeros ſæpe exclamare cogit, quod incertus ille author, in poemate de lite:

Litis calamitas.

O dira lites! ô iurgia dira Deorum!
O furijs, Ereboq; ſata! mortalia ſemper
Continuò, diro laniatu corda ſecantes.

Accedat deinde oportet egregia ſupellex, ſcientiæ, iuriſque cognitio, ſine qua aduocatus, rabula potius dicendus eſt, quàm Patronus.

Anaſtaſius Cæſar prohibet quempiam conſortio aduocatorum aſſociari, antequam per ſtatuta tempora, legum eruditioni noſcatur inhæſiſſe.

In concilio verò Baſilienſi, vetatur, ne ante ſtudium legum impenſum per quinquenniũ, in aliqua nominata academia quiſpiam Baccalaureus legum, vel iuris Cæſarei fiat, vel Pontificij, vel nominationem obtineat, exceptis filijs natis ex vtroque parente nobili, quibus ſufficit triennium, quod ex conſtitutione Regis Ludouici XII. cautum eſt, anno 1512. articul. 8. nunc autem permulti fiunt aduocati citiùs, quàm coquantur Aſparagi, quos merito quis ὀυλάς τινας ἀγεννῶμ, κ ψυχορραγούτωμ ῥητόρων, dixerit.

Aduocati doses.

Anfrerius præterea in ſtylo Parlamenti, deſiderat in aduocato geſtum maturum, vultum lætum, moderatam humanitatem, curialem formam, iræ temperamentum.

De ſcientia patroni.

CAPVT XX.

ELoquentiæ comes eſt in Patrono ſcientia, de qua præclaras habet monitiones Poſſeuinus noſter, in ſua bibliotheca, quas hic obiter perſtringemus.

Cognitu imprimis neceſſaria ſunt (inquit) iuris origo, Æquitas, partitio legum, & legalium librorum; iuriſconſultorum veterum ingenia, interpretum, qui ſequuti ſunt, labores, qualitas, cautiones adhibendæ.

Ordo Iuriſprudentiæ addiſcendæ.

Decalogus legũ omnium typus, & primus iuriſperitorum liber.

VT primo diuina, ac æterna lege cognita, quæ lex amoris eſt, lex ab ipſo Deo data, hoc eſt, Decalogus probè noſcatur. Vt vis Chriſtianæ legis, quàm è cœlo detulit æterna patris ſapientia, quæ vel legem naturalem, & alias impleuit, non tam intelligatur, quam diligatur, & alijs, (vt æquiſſimum eſt) præferatur.

Mox duodecim tabularum liber ediſcendus.

Tum ad leges duodecim tabularum accedant, de quibus ait M. Tullius 1. de Orat. Bibliothecas me hercule omnium philoſophorum vnus mihi videtur 12. tabularum libellus, & auctoritatis pondere, & vtilitatis vbertate ſuperare.

Inde ad Romanas veteres leges tranſeant, quæ ab alijs collectæ ſunt poſt Pomponium, & eiuſmodi reliquos.

Mox ad Iuſtiniani inſtitutiones, ac demum ad reliquas ciuilis corporis partes veniant.

Inſtitutiones Iuſtiniani.

Sic verò ſine circuitione, aut ambagibus inſpectabunt in id ſemper, quod optimum eſt, memores illius, quod afflatu diuino Dauid Rex pronuntiauit: *Cognoui*, inquit, *Domine, quoniam æquitas iudicia tua.* Et illius: *Diuina lex illuminat oculos:* Et rurſus illius: *Hæc eſt voluntas Dei, ſanctificatio veſtra.*

Scopus iuriſprudentia.

Tum verò, vbi auctores perpaucos, & probatos, attentè, & maturè perlegerint, iam tutiores ad publica negotia, & tribunalia accedent, memores præſertim & patriæ, quam non habemus hic ſtabilitam, ſed in cœlo, & diuini illius Tribunalis, cui omnes aliquando ſiſtemur.

Cauendi à iuriſconſultis hæreticis.

Non erit autem, cur aliquis nouos hæreticorum libros de Iuriſprudentia verſet, qui linguæ elegantioris ſpecie ornati (cum in ijs ſæpiſſimè lateant ſpinæ hæreſum, & impietatis) ſolent adoleſcentum animos à recto plerumque abducere.

Hoc ipſum, quod in Axiomaticorum eſt ſacramento, hic commendandum, κοινωνικὸν εἶναι τῆ ἁγία τοῦ θιοῦ καθολικῆ κ ἀποσολικῆ ἐκκλησία.

Corporis ciuilis vniuerſalis partitio.

CAPVT XXI.

HÆc vbi delibauerit, ſciat ſtudioſus ciuile corpus, quod in Europę Academijs etiamnum